

200701136/1.

Datum uitspraak: 18 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/24019 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 8 januari 2007 in het
geding tussen:

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 april 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 januari 2007, verzonden op 19 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de Minister van Justitie bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 februari 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de minister dat de rechtbank in de door de vreemdeling overgelegde contra-expertise ten onrechte een concreet aanknopingspunt heeft gevonden voor twijfel aan de juistheid van de in het rapport van de taalanalyse van 29 juli 2005 van het Bureau Land en Taal neergelegde conclusies en aldus heeft miskend dat hij zich dan ook in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vreemdeling zijn gestelde afkomst niet aannemelijk heeft gemaakt.

2.1.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de minister aannemelijk te maken.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.1.2. Indien zich een omstandigheid voordoet, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, mogen ingevolge het eerste lid van dat artikel, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, p. 40-41)

en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas van de vreemdeling om het geloofwaardig te achten geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.1.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 9 mei 2006 in zaak no. 200600375/1, JV 2006/249), komt de minister, in het geval twijfel is gerezen aan de gestelde identiteit en nationaliteit, door een taalanalyse te laten uitvoeren, de desbetreffende vreemdeling tegemoet bij de voldoening aan de op deze rustende verplichting om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de desbetreffende vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen.

Zoals de Afdeling in de voormelde uitspraak evenzeer heeft overwogen is uitgangspunt dat de taalanalyse tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalisten zijn op zorgvuldige wijze geselecteerd en staan onder voortdurende kwaliteitscontrole.

2.1.4. De vreemdeling stelt dat hij in Burundi is geboren en daar tot aan zijn vertrek naar Nederland heeft gewoond. Hij stelt voorts het Swahili, zijn moedertaal, en een beetje Kirundi te beheersen. De taalanalist van het Bureau Land en Taal, die de taalanalyse heeft uitgevoerd, is afkomstig uit Rwanda en beheerst het Swahili, het Kirundi en het Kinyarwanda.

In het rapport van de taalanalyse van 29 juli 2005 wordt geconcludeerd dat de vreemdeling, anders dan hij stelt, eenduidig niet te herleiden is tot de cultuur- en spraakgemeenschap binnen Burundi.

Volgens het rapport van de in opdracht van de vreemdeling in het kader van zijn bij de rechtbank ingestelde beroep op 28 juni 2006 opgestelde contra-expertise, samengevat weergegeven, heeft de vreemdeling weliswaar langdurig in Burundi verbleven, maar heeft hij aanvankelijk waarschijnlijk in Noordwest-Tanzania gewoond.

2.1.5. Door te overwegen dat de minister niet zonder nadere motivering aan het standpunt van degene die de contra-expertise heeft verricht voorbij kon gaan, heeft de rechtbank niet onderkend dat het rapport van de contra-expertise geen aanknopingspunt bevat voor twijfel aan de juistheid van de in het rapport van de taalanalyse van het Bureau Land en Taal neergelegde conclusie, nu de uitkomst van de contra-expertise niet luidt dat de vreemdeling, naar hij heeft gesteld, tot de cultuur- en spraakgemeenschap van Burundi behoort. Dit rapport biedt aldus onvoldoende grond voor het oordeel dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de twijfel aan de gestelde afkomst van de vreemdeling daardoor niet is weggenomen. De minister heeft zich dan ook, onder verwijzing naar het rapport van de taalanalyse van het Bureau Land en Taal, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de vreemdeling zijn gestelde afkomst niet aannemelijk heeft gemaakt.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.3. De vreemdeling heeft de overweging van de rechtbank, dat de minister hem het ontbreken van documenten mocht toerekenen, niet bestreden. Derhalve is het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 van toepassing. Dat brengt volgens het door de minister gevoerde beleid met zich dat van het asielrelaas van de vreemdeling, om het geloofwaardig te achten, positieve overtuigingskracht diende uit te gaan.

2.4. Gelet op hetgeen in het besluit en het daarin ingelaste voornemen is overwogen omtrent de geloofwaardigheid van de verklaringen van de vreemdeling over zijn afkomst, waaronder begrepen de in het rapport van de taalanalyse van het Bureau Land en Taal neergelegde conclusies, kan hetgeen de vreemdeling daartegen heeft aangevoerd, in het licht van het hiervoor overwogene, niet tot het oordeel leiden dat de minister zich niet in *redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht mist*.

2.5. Nu de bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden aldus geen aanleiding geven voor een ander oordeel, zal de Afdeling het inleidende beroep van de vreemdeling alsnog ongegrond verklaren.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 8 januari 2007 in zaak no. AWB 06/24019;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Voorzitter, en mr. D. Roemers en mr. B. van Wagtendonk, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Voorzitter

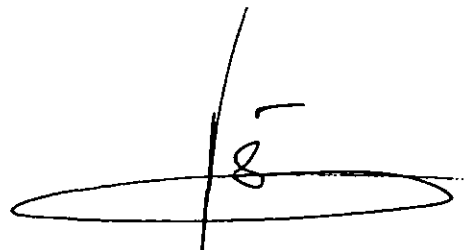
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 juni 2007

408

Verzonden: **18 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 06/24019 (asiel) en AWB 06/24021 (regulier)

V.nr.:

inzake: die stelt te zijn geboren op : van Burundische
nationaliteit, wonende te eiser,
gemachtigde: mr. M. Woudwijk, advocaat te Haarlem.

tegen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. W.S. Leenders, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 8 mei 2005 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op 14 september 2005 heeft verweerder aan eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Bij brieven van 28 oktober 2005 en 14 november 2005 heeft eiser zijn zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij besluit van 19 april 2006 heeft verweerder de voornoemde aanvraag afgewezen en is eiser evenmin een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000.

2. Bij beroepsschrift van 16 mei 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen de afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28. Tevens is bij separaat beroepsschrift van 16 mei 2006 bij de rechtbank beroep ingesteld vanwege het niet verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000. De gronden van de beroepen zijn ingediend bij brief van 7 juni 2006 en aangevuld bij schrijven van 25 augustus 2006 en 6 oktober 2006. Op 21 juni 2006 zijn de op de zaken betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 18 september 2006 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroepen. Bij brief van 6 oktober 2006 heeft eiser hierop gereageerd. Verweerder heeft nog een aanvullend schrijven van 16 oktober 2006 overgelegd.

3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 17 oktober 2006. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

4. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

AWB 06/24019 en AWB 06/24021

2

II. FEITEN

In dit geding gaat de rechtbank uit van de volgende feiten.

1. Op 24 mei 2005 is ten aanzien van eiser een leeftijdsonderzoek uitgevoerd. In het rapport van het leeftijdsonderzoek van 26 mei 2005 is geconcludeerd dat eiser als meerderjarig kan worden beschouwd ten tijde van zijn aanvraag. Aan eiser is een fictieve geboortedatum toegekend van
2. Eiser is op 11 juli 2005 gehoord ten behoeve van het verrichten van een taalanalyse. In het rapport taalanalyse van 29 juli 2005, dat is opgesteld in opdracht en onder supervisie van het Bureau Land en Taal (hierna: BLT) door taalanalist KIN 2, is geconcludeerd dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi.
3. Op 20 september 2005 heeft eiser verzocht om een contra-expertise bij De Taalstudio. De Taalstudio heeft de ontvangst van het verzoek bevestigd bij brief van 7 oktober 2005 en heeft daarin tevens meegedeeld dat eiser rond 2 november 2005 een Plan van Aanpak (de zogenaamde eerste fase) tegemoet kon zien. Verder wordt vermeld dat de tweede fase van de contra-expertise normaal gesproken tien weken in beslag neemt, maar dat in verband met de grote vraag naar contra-expertises voor het Swahili en Burundi, op dit moment geen duidelijke termijn is te geven.
4. Bij brief van 21 november 2005 heeft eiser een eerste reactie van De Taalstudio van 2 november 2005 overgelegd, waarin op basis van bestudering van het dossier is geconcludeerd dat de kwaliteit van het uitgebrachte rapport taalanalyse onvoldoende is.
5. Bij brief van 23 november 2005 heeft verweerder, voorzover hier van belang, aan eiser meegedeeld dat de contra-expertise kan worden ingebracht in beroep.
6. Bij de bekendmaking van het bestreden besluit heeft verweerder tevens een reactie op deze dossieranalyse van De Taalstudio, afkomstig van het BLT van 12 april 2006, meegezonden. Daarin wordt onder meer vermeld dat de dossieranalyse van De Taalstudio niet wordt aangemerkt als een contra-expertise. Vervolgens wordt de deskundigheid van taalanalist KIN 2 van het BLT nader onderbouwd.
7. Op 25 augustus 2006 heeft eiser het rapport van de contra-expertise van 28 juni 2006, uitgevoerd door De Taalstudio, overgelegd. Het rapport van contra-expertise concludeert dat eiser aanzienlijke tijd heeft doorgebracht en is geïntegreerd in Burundi.

III. ASIELRELAAS

Eiser heeft het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd. Hij is in de problemen gekomen doordat de politie heeft ontdekt dat zijn oudere broer in zijn slaapkamer munitie voor de rebellen bewaarde.

IV. STANDPUNTEN PARTIJEN

1.1 Verweerder stelt zich in het bestreden besluit, onder verwijzing naar het voornemen, op het standpunt dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000.

Het is eiser allereerst toe te rekenen dat hij geen geboorteakte of enig identiteits- of nationaliteitsdocument heeft overgelegd.

AWB 06/24019 en AWB 06/24021

3

Eisers verklaring dat hij nimmer een paspoort of identiteitskaart heeft aangevraagd, is tegenstrijdig met hetgeen in het algemene ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 17 januari 2005 staat vermeld, namelijk dat er in Burundi een identificatieplicht is voor iedereen vanaf twaalfjarige leeftijd en dat een identiteitskaart vanaf achttienjarige leeftijd verplicht is.

Dat eiser naar gesteld nog niet de leeftijd had om een identiteitskaart aan te vragen, wordt niet gevolgd nu uit het leeftijdsonderzoek is gebleken dat eiser ten tijde van de asielaanvraag reeds meerderjarig was. Voorts wordt het eiser toegerekend dat hij zijn geboorteakte niet heeft meegenomen. Eiser draagt immers zelf de verantwoordelijkheid voor zijn documenten en hij had met deze geboorteakte een begin kunnen maken met het onderbouwen van zijn identiteit. Gelet hierop heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van documenten hem niet is toe te rekenen. Van zijn relaas dient derhalve een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Dat is niet het geval, gelet op de uitkomst van de taalanalyse.

Eiser krijgt geen verder uitstel voor het indienen van een contra-expertise omdat hij al vier maal uitstel heeft gekregen en de beslistermijn reeds met een half jaar is verlengd.

Betreffende de brief van 23 november 2005 waarin aan eiser wordt meegedeeld dat de contra-expertise kan worden ingebracht in beroep, overweegt verweerder dat er op dat moment van werd uitgegaan dat dit mogelijk was, terwijl later is gebleken dat dit op basis van de jurisprudentie anders was. In dit verband wordt verwezen naar een uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats 's-Gravenhage, van 13 maart 2006 (AWB 05/39039). Verweerder stelt zich, indien de resultaten daarvan naar het oordeel van de rechtbank wel moeten worden meegenomen, op het standpunt dat uit de contra-expertise niet is gebleken dat eiser eenduidig afkomstig is uit Burundi.

Eiser kan voorts niet worden gevolgd in zijn kritiek op de taalanalyse. Zijn persoonlijke kritiek op de analyse kan niet worden aangemerkt als een contra-expertise. Verder bestaat er gelet op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 7 augustus 2002 (kenmerk 200203442/1) geen aanleiding om aan de deskundigheid dan wel het oordeel van de taalanalist te twijfelen.

Gelet op het bovenstaande heeft eiser nog immer niet aannemelijk gemaakt dat hij afkomstig is uit Burundi dan wel de Burundese nationaliteit bezit. Derhalve blijft het standpunt dat geen geloof wordt gehecht aan de door eiser opgegeven nationaliteit gehandhaafd, zodat er wordt afgezien van een inhoudelijke behandeling van het asielrelaas van eiser.

Voorts heeft verweerder zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000. Het resultaat van het leeftijdsonderzoek van 26 mei 2005, waarin is geconcludeerd dat hij meerderjarig is, is een door onafhankelijke deskundigen uitgevoerd onderzoek, dat zorgvuldig is verlopen en dat volledig is geweest, zodat van de juistheid van het resultaat van dit onderzoek mag worden uitgegaan. Dat eiser in de zienswijze heeft aangevoerd dat hij zijn (gestelde) leeftijd van zijn moeder heeft vernomen, maakt dit niet anders. Eiser komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning als alleenstaande minderjarige vreemdeling (amv).

1.2 In het verweerschrift heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het rapport van de contra-expertise buiten de beoordeling van het beroep dient te blijven. Daartoe is aangevoerd dat niet wordt ingezien dat de contra-expertise niet eerder in de procedure had kunnen worden ingebracht, te meer daar eiser ruimschoots in de gelegenheid is gesteld een contra-expertise te laten uitvoeren. Dat De Taalsradio niet binnen de gestelde termijn een contra-expertise heeft kunnen uitvoeren, dient voor rekening van eiser te blijven. Voor zover de contra-expertise wel bij de beoordeling van het beroep kan worden betrokken, wordt opgemerkt dat uit de contra-expertise niet is gebleken dat is weerlegd dat eiser eenduidig niet afkomstig is uit Burundi. Verweerder bestrijdt eisers standpunt dat taalanalist KIN 2 niet deskundig is. Verweerder verwijst naar een uitspraak van de Afdeling op 7 augustus 2002 (200203442/1) en naar een uitspraak van 24 maart 2006 van deze rechtbank, zittingsplaats Assen (AWB 05/44276).

Verweerder heeft zich, ter ondersteuning van zijn standpunt dat hij heeft kunnen beslissen zonder de resultaten van de contra-expertise af te wachten, bij aanvullend schrijven van 16 oktober 2006 beroepen op een uitspraak van 5 september 2006 (200604801/1) van de Afdeling.

AWB 06/24019 en AWB 06/24021

4

2.1 Eiser legt aan het beroep ten grondslag dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000.

Eiser kan geen enkel document overleggen ter onderbouwing van zijn identiteit en nationaliteit aangezien hij dergelijke documenten nooit heeft aangevraagd. Hem kan dan ook niet worden verweten dat hij zijn aanvraag niet heeft onderbouwd met dergelijke documenten. Een geboorteakte is niet voorzien van een pasfoto en kan, gezien verweerders beleid, derhalve nimmer dienen ter onderbouwing van de identiteit dan wel nationaliteit.

Bij brief van 23 november 2005 heeft verweerder toegezegd dat een contra-expertise nog kan worden ingebracht in beroep. Daar kan thans niet van worden teruggekomen.

Verweerders standpunt is in strijd met het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel. Voorts wordt verwezen naar een uitspraak van de Afdeling van 22 februari 2006 (JV 2006/150), waarin is geoordeeld dat onder omstandigheden de goede procesorde zich er niet tegen verzet dat een rapport van een contra-expertise als nadere toelichting van het eerder ingenomen standpunt bij de beoordeling wordt betrokken.

Eiser verwijst naar de uitspraak van 27 juli 2005 (Awb 05/31101) van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem, waarin de voorzieningenrechter heeft geoordeeld dat verweerder zijn standpunt over het voorkomen van de taal Swahili in Burundi, onvoldoende heeft gemotiveerd.

Eiser twijfelt aan de deskundigheid van taalanalist KIN 2 omdat niet duidelijk is bij welk instituut de taalanalist heeft gestudeerd en welke studie hij/zij heeft gevolgd. Eiser verwijst daarbij naar de uitspraak van 1 juni 2005 (Awb 04/52772) van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem. Voorts stelt eiser dat hij, indien hij niet voor een verblijfsvergunning asiel in aanmerking komt, voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking amv in aanmerking komt. Betreffende het leeftijdsonderzoek: eiser heeft zijn leeftijd van zijn moeder vernomen en hij meent dat hij van de juistheid daarvan mocht uitgaan.

2.2 In de aanvullende gronden van beroep heeft eiser - voor zover van belang - nog opgemerkt dat de contra-expertise wel degelijk de conclusie van de taalanalyse weerspreekt, nu in de contra-expertise is overwogen 'I do not agree with his deciding firmly that the applicant cannot be traced to Burundi where he must have had considerable socialization'. Gezien deze reactie had een aanvullende reactie hierop voor de hand gelegen. Verweerders reactie in het verweerschrift acht eiser onvoldoende gemotiveerd.

V. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.

2. Ingevolge artikel 13 van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend, dan wel indien internationale verplichtingen of klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

3. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

4. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;

AWB 06/24019 en AWB 06/24021

5

- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

5. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

6. De rechtbank stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat eiser geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn nationaliteit, identiteit of reis. Partijen zijn verdeeld over de vraag of dit aan eiser kan worden toegerekend.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen dat hij toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd. Redengevend is het volgende. Nu wordt getwijfeld aan de nationaliteit van eiser, is niet onbegrijpelijk dat verweerder het ontbreken van zijn geboorteakte van belang heeft geacht voor de beoordeling van eisers aanvraag. Door overlegging van de geboorteakte had eiser immers een begin van bewijs van zijn nationaliteit en identiteit kunnen maken. De rechtbank begrijpt verweerders standpunt zo dat in beginsel van iemand wordt verwacht dat hij de noodzakelijke documenten voor zijn aanvraag overlegt, tenzij er redenen zijn dat dit niet van hem kon worden verwacht. Dit volgt ook uit artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Nu uit het algemene ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 17 januari 2005 blijkt dat het mogelijk is om aan identiteits- en nationaliteitsdocumenten te komen, is het enkele niet hebben aangevraagd ervan niet voldoende voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op dat standpunt heeft kunnen stellen. Derhalve bestaat geen grond voor de conclusie dat verweerder niet in redelijkheid aan eiser artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f van de Vw 2000 heeft kunnen tegenwerpen.

7. Als zich de omstandigheid voordoet, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, mogen in het relaas van de vreemdeling, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het relaas moet dan positieve overtuigingskracht uitgaan.

8. Partijen zijn verdeeld over de vraag of verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat het relaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert. Kern van het geschil vormt de vraag of verweerder op basis van de resultaten van de op verzoek van verweerder verrichte taalanalyse tot dit oordeel heeft kunnen komen. Hiertoe overweegt de rechtbank, onder verwijzing naar vaste jurisprudentie van de Afdeling, onder meer gepubliceerd in JV 2003, 455 en JV 2003, 544, als volgt. Door de taalanalyses te laten verrichten is verweerder eiser tegemoet gekomen in de voldoening aan de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, aangezien bij verweerder twijfel gerezen was aan de gestelde identiteit en nationaliteit van eiser. De rechtbank acht deze twijfel, gelet op het rapport van het eerste en het nader gehoor van eiser, begrijpelijk. De taalanalyse heeft de twijfel bij verweerder bevestigd en versterkt.

9. Eiser kan deze twijfel alsnog trachten weg te nemen door het laten verrichten van een contra-expertise. Eiser heeft van de gelegenheid gebruik gemaakt en heeft bij brief van 20 september 2005 verzocht om een contra-expertise bij De Taalstudio.

• AWB 06/24019 en AWB 06/24021

6

De Taalstudio heeft de ontvangst van het verzoek bevestigd bij brief van 7 oktober 2005 en heeft daarin tevens meegedeeld dat eiser rond 2 november 2005 een Plan van Aanpak (de zogenaamde eerste fase) tegemoet kon zien. Verder wordt vermeld dat de tweede fase van de contra-expertise normaal gesproken tien weken in beslag neemt, maar dat in verband met de grote vraag naar contra-expertises voor het Swahili en Burundi, op dit moment geen duidelijke termijn is te geven. Bij schrijven van 2 november 2005 is het rapport van de eerste fase van De Taalstudio overgelegd waarin wordt geconcludeerd dat de kwaliteit van het rapport taalanalyse van het BLT onvoldoende is. Verder wordt opnieuw vermeld dat nog niet duidelijk is wanneer de tweede fase kan worden geleverd. Verweerder heeft in verband met de op handen zijnde contra-expertise diverse malen uitstel verleend.

Verweerder heeft vervolgens bij brief van 23 november 2005 vermeld dat de contra-expertise alsnog in beroep zou kunnen worden overgelegd. Later is verweerder daarop terug gekomen en heeft hij zich op het standpunt gesteld dat op basis van jurisprudentie het (alsnog) overgelegde rapport van contra-expertise niet mag worden betrokken bij de besluitvorming.

De vraag of het rapport van contra-expertise bij de beoordeling van het beroep kan worden betrokken is niet voorbehouden aan verweerder, maar aan de rechtbank. Naar het oordeel van de rechtbank verzet de goede procesorde zich er niet tegen dat het rapport van contra-expertise bij de besluitvorming wordt betrokken. Allereerst heeft verweerder dit zelf reeds gesuggereerd in zijn brief van 23 november 2005 en heeft verweerder de gelegenheid gehad op de contra-expertise te reageren, hetgeen verweerder summier heeft gedaan. Verder is van belang dat al vanaf 20 september 2005 duidelijk is geweest dat eiser doende was een contra-expertise te laten verrichten en dat het rapport van de eerste fase op 2 november 2005 is overgelegd. Nu De Taalstudio al bij brief van 7 oktober 2005 heeft laten weten dat het in verband met grote drukte niet zou lukken de tweede fase van de contra-expertise in de te doen gebruikelijke tien weken over te leggen, is duidelijk dat het niet aan eiser is toe te rekenen dat het rapport niet eerder is overgelegd. Onder deze omstandigheden kan het rapport van de contra-expertise, overeenkomstig de uitspraak van de Afdeling van 22 februari 2006 (JV 2006,150), als nadere toelichting van het eerder ingenomen standpunt ten aanzien van de door eiser gestelde identiteit en nationaliteit, bij de beoordeling van het beroep worden betrokken.

10. Nu het rapport van contra-expertise wel bij de besluitvorming kan en zal worden betrokken, is het de vraag, overeenkomstig de uitspraak van de Afdeling van 31 juli 2006 (kenmerk 200601451/1), of eiser er met dit rapport in is geslaagd zodanige twijfel te zaaien aan de juistheid van de taalanalyse, dat deze niet ten grondslag had mogen worden gelegd aan de conclusie dat eiser zijn gestelde identiteit en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het rapport van contra-expertise vermeldt ten aanzien van eisers herkomst:

"Origin according to the contra-expert:

The applicant can be traced to Burundi to the extent that he shows signs of having spent considerable time and done a lot of socialization in this country, but my hunch is that he had initially lived in some rural area with little Swahili, probably in North West Tanzania.

En ten aanzien van de conclusie in het rapport van taalanalyse, onder meer:

[...] I do not agree with his deciding firmly that the applicant cannot be traced to Burundi where he must have had considerable socialization.

De conclusie dat eiser aanzienlijke tijd heeft doorgebracht en is geïntegreerd in Burundi valt niet zonder nadere motivering te rijmen met de conclusie uit het rapport taalanalyse van 29 juli 2005 dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot Burundi. Nu verweerder in beroep geen nadere motivering heeft verschaft, is eiser er met het rapport van contra-expertise in geslaagd zodanige twijfel te zaaien aan de juistheid van de taalanalyse, dat deze taalanalyse niet ten grondslag kan worden gelegd aan de conclusie dat eiser zijn identiteit en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt.

AWB 06/24019 en AWB 06/24021

7

Het bestreden besluit is derhalve genomen in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.

11. De conclusie is dan ook dat het bestreden besluit betreffende de afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vw 2000, de rechterlijke toets niet kan doorstaan.

12. Op grond van het voorgaande dient het beroep gegrond te worden verklaard.

13. Gezien het bovenstaande wordt aanleiding gezien om verweerder als de in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep tegen het besluit van 19 april 2006 bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,= als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 322,=, wegingsfactor 1).

Betreffende een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000.

14. Betreffende het niet ambtshalve verlenen van een verblijfsvergunning op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 overweegt de rechtbank dat eiser het resultaat van het leeftijdsonderzoek van 26 mei 2005, waarin is geconcludeerd dat eiser meerderjarig is, niet gemotiveerd heeft weersproken. De enkele verklaring van eiser dat hij zijn (gestelde) leeftijd van zijn moeder heeft vernomen, is in dit verband onvoldoende. De rechtbank is van oordeel dat verweerder derhalve in redelijkheid de uitkomst van het leeftijdsonderzoek aan zijn besluit om de verblijfsvergunning onder de beperking amv niet ambtshalve aan eiser te verlenen, ten grondslag heeft kunnen leggen.

15. De conclusie is dan ook dat het bestreden besluit betreffende het niet verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000, de rechterlijke toets kan doorstaan.

16. Op grond van het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

17. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

AWB 06/24019 en AWB 06/24021

8

VI. BESLISSING

De rechtbank

in de zaak met het procedurenummer AWB 06/24019

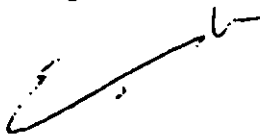
1. verklaart het beroep betreffende de afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vw 2000 gegrond;
2. veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser, voor zover het betreft de proceskosten terzake van het beroep tegen het besluit van 19 april 2006, begroot op € 644,- (zegge: zeshonderd en vierenveertig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan eiser;

in de zaak met het procedurenummer AWB 06/24021

3. verklaart het beroep betreffende het niet verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 ongegrond;

Deze uitspraak is gedaan op 8 januari 2007 door mr. G. Crince le Roy, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. E.E. van Wiggen – van der Hoek, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: **19 JAN 2007**

Conc.: EW

Coll: .

D: C

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR KOME CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSGERECHTSHOF TE AMSTERDAM

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

12 FEB 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:

de Minister van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. A.L. de Mik
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
van 8 januari 2007
met kenmerk 06/24019

Inzake:

met IND-kenmerk 0504.28.0284
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. M. Woudwijk
advocaat te Haarlem

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. E.T.P. Scheers
070-7794275

1 Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam, van 8 januari 2007, verzonden op 19 januari 2007, met kenmerk Awb 06/24019 (*bijlage 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 19 april 2006 gegrond heeft verklaard en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Op 8 mei 2005 heeft (verder te noemen: verweerder) een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000.

2.2 Bij besluit van 19 april 2005 is deze aanvraag afgewezen.

2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grief

Grief 1

3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 10 op pagina's 6 en 7 van de bestreden uitspraak:

"...De conclusie dat eiser aanzienlijke tijd heeft doorgebracht en is geïntegreerd in Burundi valt niet zonder nadere motivering te rijmen met de conclusie uit het rapport taalanalyse van 29 juli 2005 dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot Burundi. Nu verweerder in beroep geen nadere motivering heeft verschaft, is eiser er met het rapport van contra-expertise in geslaagd zodanige twijfel te zaaien aan de juistheid van de taalanalyse, dat deze taalanalyse niet ten grondslag kan worden gelegd aan de conclusie dat eiser zijn identiteit en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt. Het bestreden besluit is derhalve genomen in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb."

3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 11 tot en met 13 op pagina 7 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

4.1 De rechtbank heeft op pagina 5 van de bestreden uitspraak terecht overwogen dat de Minister verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f van de Vw 2000 heeft kunnen tegenwerpen. Dat betekent dat van het relaas van verweerder een positieve overtuigingskracht dient uit te gaan.

- 4.2 Volgens inmiddels bestendige jurisprudentie van Uw Afdeling komt de Minister met het uitvoeren van een taalanalyse de desbetreffende vreemdeling tegemoet in de voldoening van de op de vreemdeling rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel is gerezen over de gestelde identiteit en nationaliteit. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt en mogelijk zelfs versterkt, kan de vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen.

Zie onder meer:

- AbRS 24 maart 2005, nr. 200408740/1, JV 2005, 202;
- AbRS 31 juli 2006, nr. 200601451/1, (productie 1).

- 4.3 Een taalanalyse komt tot stand onder verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd en waarbij als uitgangspunt geldt dat de betreffende taalanalist deskundige is.

Zie onder meer:

- AbRS 22 december 2004, nr. 200406677/1 (productie 2);
- AbRS 24 maart 2005, nr. 200408740/1, JV 2005, 202.

- 4.4 Nadat bij de Minister twijfel is gerezen omtrent de gestelde Burundese nationaliteit van verweerder, nu verweerder heeft verklaard Swahili te spreken en slechts een beetje Kirundi terwijl het volgens het ambtsbericht van Burundi van 17 januari 2005 (DVP/AM 865649/05) nauwelijks denkbaar is dat personen van Burundese nationaliteit geen Kirundi kunnen spreken, is verweerder in de gelegenheid gesteld om middels een taalanalyse de twijfel aan zijn nationaliteit weg te laten nemen. Het vorenstaande heeft geresulteerd in de taalanalyse van 29 juli 2005, waarin onder andere is geconcludeerd dat verweerder niet in staat is gedetailleerde informatie over Burundi te geven, dat verweerder Swahili spreekt zoals dit niet gangbaar is in Burundi en dat hij niet in staat is de enkele Kirundi-woorden die hij spreekt correct uit te spreken. De eindconclusie van deze taalanalyse luidt dat verweerder éénduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi.

- 4.5 Verweerder heeft bij brief van 26 augustus 2006 een contra-expertise overgelegd, op grond waarvan de rechtbank van oordeel is dat hiermee zodanige twijfel is gezaaid aan de juistheid van de taalanalyse, dat deze taalanalyse niet ten grondslag kan worden gelegd aan de conclusie dat verweerder zijn identiteit en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt. Zoals in het namens de Minister geschreven verweerschrift echter is opgemerkt, is uit deze contra-expertise niet gebleken dat is weerlegd dat verweerder eenduidig niet afkomstig is uit Burundi (zie rechtsoverweging 1.2 van de thans bestreden uitspraak). Met andere woorden, de door verweerder overgelegde contra-expertise biedt geen concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid van de conclusie van de taalanalyse.

- 4.6 De Minister wijst erop dat, wil een contra-expertise worden aangemerkt als een concreet aanknopingspunt als voornoemd, van belang is tot welke conclusie deze contra-expert komt. Indien de uitkomst van een contra-expertise *niet* luidt dat de vreemdeling, zoals hij heeft gesteld, behoort tot de spraak- en cultuurgemeenschap van het gestelde land van herkomst, bevat de contra-expertise geen concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid van de conclusies van de taalanalyse.

Zie:

- *AbRS 23 maart 2006, 200600569/1, (productie 3);*
- *AbRS 9 mei 2006, 200600375 (productie 4).*

- 4.7 Nu de uitkomst van de door verweerder ingebrachte contra-expertise niet luidt dat hij, zoals hij heeft gesteld, behoort tot de spraak- en cultuurgemeenschap van zijn gestelde land van herkomst, Burundi, maar dat hij aanzienlijke tijd heeft doorgebracht en is geïntegreerd in Burundi maar, hetgeen de rechtbank - wellicht abusievelijk - niet bij haar conclusie betreft, waarschijnlijk oorspronkelijk uit Noord-West Tanzania afkomstig is, vormt deze contra-expertise reeds om die reden geen concreet aanknopingspunt als voornoemd. De rechtbank heeft zulks miskend.

5. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 19 april 2006 ingestelde beroep.

Den Haag, 9 februari 2007

Gemachtigde

A.L. de Mik, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070 7793998
telefax 070 7795506*